375R2759

1.11.75 EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI N:o L 282/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2759/75,

annettu 29 päivänä lokakuuta 1975,

sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

sekä katsoo, että

sianliha-alan markkinajärjestelyä koskevia perussäännöksiä on muutettu useita kertoja niiden antamisen jälkeen; näiden tekstien lukumäärän, monimutkaisuuden ja eri virallisiin lehtiin hajaantuneisuuden vuoksi niitä on vaikea käyttää, ja niiltä puuttuu kaikelta oikeudelliselta sääntelyltä vaadittava selkeys; tästä syystä niistä olisi laadittava koonnelma,

maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, johon on erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on toteuttaa perusta- missopimuksen 39 artiklan tavoitteet; erityisesti sianliha-alalla on tarpeen markkinoiden vakauttamiseksi ja alan maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi toteuttaa toimenpiteitä, jotka helpottavat tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, sekä interventiotoimenpiteitä; viimeksi mainitut toimenpiteet voidaan toteuttaa interventioelinten ostoina; olisi kuitenkin toimenpiteillä tuettava myös yksityistä varastointia, koska tällaiset tukitoimenpiteet haittaavat vähiten tuotteiden tavanomaista kaupan pitämistä ja ne voivat vähentää interventioelinten ostojen määrää; tämän vuoksi olisi säädettävä erityisesti sen perushinnan vahvistamisesta,

joka toimii interventiotoimenpiteiden käynnistäjänä, ja niistä edellytyksistä, joilla interventioita toteutetaan,

sianliha-alan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla; interventiojärjestelmää täydentävä kauppajärjestelmä sisältää maksu- ja vientitukijärjestelmän, ja sillä pyritään myös vakauttamaan yhteisön markkinoita erityisesti estämällä maailmanmarkkinoiden hintavaihteluiden vaikutus yhteisössä noudatettaviin hintoihin,

periaatteessa tämän päämäärän saavuttamiseksi riittää, että kolmansista maista lähtöisin olevalle tuonnille vahvistetaan maksut, joissa otetaan huomioon rehuviljan hinnan yhteisössä ja maailmanmarkkinahinnan välisen eron vaikutus ruokintakustannuksiin ja tarve suojella yhteisön jalostusteollisuutta,

on tarpeen välttää yhteisön markkinoilla häiriöitä, jotka aiheutuvat poikkeuksellisen alhaisilla hinnoilla maailmanmarkkinoilla tehdyistä tarjouksista; tämän vuoksi olisi vahvistettava sulkuhinnat ja korotettava maksuja lisämaksulla, kun vapaasti rajalla -tarjoushinnat ovat edellä mainittuja hintoja alhaisemmat; sulkuhintajärjestelmä ei kuitenkaan toimi sellaisten tuotteiden osalta, joille on vaikea määrittää sellaista tarjoushintaa, joka olisi riittävän edustava kaikkien tiettyyn tariffinimikkeeseen kuuluvien tuotteiden osalta; tämän vuoksi olisi sallittava lisämaksun laskeminen erikseen,

tuonnin määrän valvomiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää tuontitodistusjärjestelmää, johon kuuluu tuonnin takaava vakuus,

[1] EYVL N:o C 60, 13.3.1975, s. 42

yhteisön osallistuminen sianlihan kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää hinnan yhteisössä ja maailmanmarkkinahinnan välisen erotuksen suuruista tukea viennille kolmansiin maihin; on tärkeätä taata yhteisön viejille tietty varmuus tuen pysyvyydestä sianliha-alalla säätämällä mahdollisuudesta vahvistaa tuki ennakolta,

edellä esitetyn järjestelmän täydentämiseksi olisi säädettävä mahdollisuudesta markkinatilanteen vaatiessa kieltää kokonaan tai osittain niin sanotun sisäisen jalostusmenettelyn käyttö,

maksujärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla; yhteisten hintojen ja maksujen järjestelmä voi kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi; yhteisön olisi sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä, kun aikaisemmat tuonnin esteet on poistettu,

vapaan liikkuvuuden rajoitukset, jotka johtuvat eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta, voivat aiheuttaa vaikeuksia yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoilla; tämän auttamiseksi on tarpeen säätää mahdollisuus panna täytäntöön poikkeustoimenpiteitä markkinoiden tukemiseksi,

suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

tiettyjen tukien myöntäminen vaarantaa yhteisten hintojen järjestelmään perustuvien yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi sianliha-alalla olisi voitava soveltaa niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

sianliha-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvoitteista jäsenvaltioille aiheutuvista kustannuksista vastaa yhteisö yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70[1], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1566/72[2], 2 ja 3 artiklan mukaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Sianliha-alan yhteinen markkinajärjestely sisältää hinta- ja kauppajärjestelmän ja koskee seuraavia tuotteita:

Ytheisen tullitaraffin nimike	Tavaran kuvaus
a) 01.03 A II	Elävät kesyt siat, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
b) 02.01 A III a)	Kesyjen sikojen liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
02.01 B II c)	Kesyjen sikojen muut osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt
02.05 A ja B	Siansilava vailla lihaskudosta (juovikas sianliha) ja muuten kuin puristamalla, sulattamalla tai liuottimilla uuttamalla saatu sianrasva, tuore, jäähdytetty, jäädytetty, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
02.06 B	Kesyn sian liha ja muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
15.01 A	Sianihra (laardi) ja muut sianrasvat, puristetut, sulatetut tai liuottimilla uuttamalla saadut
c) 16.01	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä
16.02 A II	Muut valmisteet ja säilykkeet lihasta tai muista eläimenosista, maksaa sisältävät, lukuun ottamatta hanhen ja ankan maksoja
16.02 B III a)	Muualle kuulumattomat valmisteet ja säilykkeet lihasta tai muista eläimenosista, jotka sisältävät kesyn sian lihaa tai muita osia

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan "vuosineljänneksellä" kolmen kuukauden ajanjaksoa, joka alkaa 1 päivänä helmikuuta, 1 päivänä toukokuuta, 1 päivänä elokuuta tai 1 päivänä marraskuuta.

(1) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13
(2) EYVL N:o L 167, 25.7.1972, s. 5

I OSASTO

Hintajärjestelmä

2 artikla

Tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin helpottavien ammatillisten ja toimialojen aloitteiden tekemisen rohkaisemiseksi voidaan toteuttaa seuraavat 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevat yhteisön toimenpiteet:

— toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen järjestäytymistä,

— toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan laatua,

— toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen,

— toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan tuotteiden markkinahintojen kehityksen seurantaa.

Näitä toimenpiteitä koskevat yleiset säännöt annetaan perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

3 artikla

Hintojen huomattavan alenemisen estämiseksi tai sen vaikutusten lievittämiseksi voidaan toteuttaa seuraavat interventiotoimenpiteet:

— yksityisen varastoinnin tukeminen,

— interventioelinten tekemät ostot.

Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää 5 artiklan sääntöjä noudattaen määritetyille tuotteille.

Interventioelinten tekemät ostot koskevat tuoreita tai jäähdytettyjä ruhoja tai puoliruhoja (yhteisen tullitariffin alanimike ex 02.01 A III a 1), ja ne voivat kohdistua myös tuoreeseen tai jäähdytettyyn rasvaa sisältävään rintapalaan (yhteisen tullitariffin alanimike ex 02.01 A III a 5) ja tuoreeseen tai jäähdytettyyn sianihraan (yhteisen tullitariffin alanimike ex 02.05 A I:).

4 artikla

1. Vuosittain ennen 1 päivää elokuuta vahvistetaan perushinta, joka on voimassa saman vuoden 1 päivästä marraskuuta ruhoina ja puoliruhoina olevan, yhteisön sianruhojen luokitusjärjestelmän mukaisen vakiolaatuisen kesyn sian lihan osalta, jäljempänä "teurastetut siat".

Perushinta vahvistetaan ottaen huomioon:

— kunkin vuoden 1 päivänä elokuuta alkavan vuosineljänneksen aikana sovellettava sulkuhinta ja maksu,

— tarve vahvistaa tämä hinta sellaiselle tasolle, joka turvaa vakaat hintanoteeraukset markkinoilla siten, että yhteisössä ei synny rakenteellista ylituotantoa.

2. Kun teurastettujen sikojen yhteisön markkinahinta, joka on vahvistettu jokaisessa jäsenvaltiossa yhteisön edustavilla markkinoilla todettujen ja jokaisen maan sikakarjan suhteellista merkitystä ilmaisevilla kertoimilla painotettujen hintojen perusteella, laskee alle 103 prosenttiin perushinnasta, ja sen myös oletetaan pysyvän tällä tasolla, voidaan päättää interventiotoimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden nimeämät interventioelimet toteuttavat interventiotoimenpiteet 5–7 artiklassa määritellyin edellytyksin.

4. Perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen

— vahvistetaan perushinta,

— määritetään teurastettujen sikojen vakiolaatu.

5. Neuvosto komission ehdotuksesta määräenemmistöllä,

— vahvistaa luettelon edustavista markkinoista,

— määrittää yhteisön sianruhojen luokitusasteikon.

6. Jäljempänä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen

— päätetään interventiotoimenpiteistä sekä niiden soveltamisen päättymisestä,

— annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

5 artikla

1. Vakiolaatuisten teurastettujen sikojen ostohinta ei saa olla korkeampi kuin 92 prosenttia eikä alempi kuin 85 prosenttia perushinnasta.

2. Muiden vakiolaatuisten tuotteiden kuin teurastettujen sikojen ostohinnat lasketaan teurastettujen sikojen ostohinnasta ottaen huomioon näiden tuotteiden sulkuhintojen ja teurastettujen sikojen sulkuhinnan välinen suhde.

3. Muiden kuin vakiolaatuisten tuotteiden ostohinnat lasketaan kyseisten vakiolaatuisten tuotteiden voimassa olevista hinnoista ottaen huomioon laatuerot vakiolaatuihin nähden. Nämä hinnat ovat voimassa määritetyille laaduille.

4. Jäljempänä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen

a) määritetään tuotteet, joihin interventiotoimenpiteet kohdistuvat sekä ostojen osalta kyseisten tuotteiden laatu; tietyillä yhteisön alueilla voidaan lisäksi jättää eräitä painoluokkia interventiotoimenpiteiden soveltamisen ulkopuolelle, jos kyseiset luokat eivät edusta mainittujen alueiden sianlihantuotannon erityispiirteitä,

b) vahvistetaan ostohinnat ja yksityisen varastoinnin tuen määrä,

c) annetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti 3 artiklassa säädettyjen interventiotoimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden osto- ja varastointiedellytyksistä.

6 artikla

1. Interventioelinten 3, 4 ja 5 artiklan säännösten mukaisesti ostamien tuotteiden myynti tapahtuu siten, että markkinoille ei aiheudu häiriöitä ja että kaikille ostajille taataan yhtäläinen mahdollisuus saada tuotteita ja yhdenvertainen kohtelu.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti interventioelinten ostamien tuotteiden myyntihintojen, varastojen purkamisen ja tarvittaessa kyseisten tuotteiden jalostamisen edellytysten osalta, annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityisen varastoinnin tuen myöntämistä koskevat säännöt.

2. Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

II OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmä

8 artikla

Tuotaessa yhteisöön 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan maksu, joka vahvistetaan ennalta kullekin vuosineljännekselle 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Teurastetuista sioista kannettava maksu muodostuu:

a) osasta, joka vastaa hintojen erotusta yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla rehuviljamäärästä, joka tarvitaan tuotettaessa yhteisössä yksi kilogramma sianlihaa.

Rehuviljan yhteisön hinnat vahvistetaan kerran vuodessa kahdentoista kuukauden määräajaksi, joka alkaa 1 päivänä elokuuta, kyseisen viljan kynnyshintojen ja niiden kuukausittaisten korotusten perusteella.

Rehuviljan maailmanmarkkinahinnat vahvistetaan neljännesvuosittain kyseisen viljan niiltä kuudelta kuukaudelta todettujen hintojen perusteella, jotka edeltävät sitä vuosineljännestä, jonka kuluessa edellä mainittu osa lasketaan.

Vahvistettaessa maksut, jotka ovat voimassa 1 päivästä marraskuuta, 1 päivästä helmikuuta ja 1 päivästä toukokuuta, otetaan rehuviljan maailmanmarkkinahintojen kehitys kuitenkin huomioon ainoastaan, jos samana ajankohtana vahvistetaan uusi sulkuhinta;

b) osasta, joka vastaa seitsemää prosenttia 1 päivää toukokuuta kunakin vuonna edeltävien neljän vuosineljänneksen sulkuhintojen keskiarvosta.

Tämä osa vahvistetaan kerran vuodessa kahdentoista kuukauden määräajaksi, joka alkaa 1 päivänä elokuuta.

2. Neuvosto komission ehdotuksesta määräenemmistöllä

— määrittää rehuviljamäärän, joka tarvitaan tuotettaessa yhteisössä yksi kilogramma sianlihaa, ja tämän määrän sisältämien eri rehuviljalajien prosenttiosuudet,

— antaa säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

10 artikla

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden maksu, teurastettuja sikoja lukuun ottamatta johdetaan teurastettujen sikojen maksusta sen suhteen mukaan, joka on yhteisössä esiintyvän kyseisten tuotteiden hintojen ja teurastettujen sikojen hinnan välillä.

2. Edellä 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden maksu muodostuu seuraavista osista:

a) ensimmäinen osa, joka johdetaan teurastettujen sikojen maksusta yhteisössä esiintyvän kyseisten tuotteiden hintojen ja teurastettujen sikojen hinnan välisen suhteen mukaan,

b) toinen osa, joka vastaa seitsemää prosenttia keskimääräisestä tarjoushinnasta määritettynä vuosittain 1 päivää toukokuuta edeltävien kahdentoista kuukauden aikana suoritetun tuonnin pohjalta; yhteisen tullitariffin nimikkeeseen ex 16.02 kuuluvien tuotteiden kyseinen prosenttiosuus on kuitenkin 10.

Tämä osa vahvistetaan kerran vuodessa kahdentoista kuukau- den pituiseksi ajanjaksoksi, joka alkaa 1 päivänä elokuuta.

3. Poiketen 1 ja 2 kohdan säännöksistä yhteisen tullitariffin nimikkeisiin ex 02.01 B II:, ex 15.01 A, ex 16.01 A ja ex 16.02 A II kuuluvien tuotteiden maksut, joiden tulli on sidottu GATTin puitteissa, rajoitetaan tähän sidottuun määrään.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja suhteita ilmaisevat kertoimet vahvistetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

11 artikla

Jos yhteisön markkinoilla todetaan huomattavaa hintojen nousua, ja tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena, ja jos tämän vuoksi markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, voidaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

12 artikla

1. Sulkuhinnat vahvistetaan ennakolta kullekin vuosineljännekselle 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Teurastettujen sikojen sulkuhinta muodostuu:

a) määrästä, joka vastaa sen rehuviljamäärän maailmanmarkki- na-arvoa, joka edustaa kolmansissa maissa yhden kilogram- man sianlihan tuottamiseen tarvittavaa rehumäärää,

b) kiinteästä määrästä, joka vastaa rehuviljan suurempaa arvoa suhteessa muihin rehuihin kuin viljaan, joka tarvitaan tuotettaessa yksi kilogramma sianlihaa,

c) kiinteästä määrästä, joka käsittää yleiset tuotantokustannuk- set ja kaupan pitämisen kustannukset.

Rehuviljamäärän arvo vahvistetaan neljännesvuosittain kyseisen viljan maailmanmarkkinahintojen perusteella, niiltä kuudelta kuukaudelta, joka edeltää vuosineljännestä, jonka kuluessa sulkuhinta vahvistetaan.

Vahvistettaessa sulkuhinta, joka on voimassa 1 päivästä marraskuuta, 1 päivästä helmikuuta ja 1 päivästä toukokuuta, rehuviljan maailmanmarkkinahintojen kehitys otetaan kuitenkin huomioon ainoastaan, jos kyseisen rehuviljamäärän arvossa ilmenee vähimmäismuutos siihen arvoon nähden, jota on käytetty laskettaessa edellisen vuosineljänneksen sulkuhinta.

3. Teurastettuja sikoja lukuun ottamatta ainoastaan tietyille 1 artiklan 1 kohdassa mainituille tuotteille vahvistetaan sulkuhinta. Nämä sulkuhinnat saadaan johtamalla ne teurastettujen sikojen sulkuhinnasta kyseisille tuotteille 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettujen suhdelukujen perusteella.

4. Neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta

— määrittää 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rehuviljamäärän sekä sen sisältämien eri rehuviljalajien prosenttiosuudet,

— laatii luettelon tuotteista, joille sulkuhinnat vahvistetaan,

— antaa säännöt teurastettujen sikojen sulkuhinnan laskemiseksi.

13 artikla

1. Jos tietyn tuotteen vapaasti rajalla -tarjoushinta laskee alle sulkuhinnan, kyseisestä tuotteesta kannettavaa maksua korotetaan lisämaksulla, joka vastaa sulkuhinnan ja vapaasti rajalla-tarjoushinnan erotusta.

Tiettyjen tuotteiden osalta, joille ei vahvisteta sulkuhintaa, otetaan käyttöön niin sanottu johtotuotteiden ja johdettujen tuotteiden järjestelmä, joka mahdollistaa lisämaksujen määrittämisen.

2. Maksua ei kuitenkaan koroteta lisämaksulla sellaisten kolmansien maiden osalta, jotka ovat valmiit ja kykenevät takaamaan, että tuotaessa yhteisöön niiden alueelta peräisin ja lähtöisin olevia tuotteita käytetty hinta ei ole kyseisen tuotteen sulkuhintaa alhaisempi ja että kaikki kaupan vääristymät voidaan välttää.

3. Vapaasti rajalla -tarjoushinnat vahvistetaan kaikista kolmansista maista lähtöisin olevalle kaikelle tuonnille.

Jos kuitenkin vienti yhdestä tai useammasta kolmannesta maasta tapahtuu poikkeuksellisen alhaisin hinnoin, jotka ovat muiden kolmansien maiden hintoja alhaisempia, näiden muiden maiden harjoittamalle viennille vahvistetaan toinen vapaasti rajalla -tarjoushinta.

4. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä järjestelmää koskevat yleiset säännöt.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Samaa menettelyä noudattaen vahvistetaan tarvittaessa lisämaksut.

14 artikla

1. Tuotaessa yhteisöön 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita voidaan vaatia esitettäväksi tuontitodistus, jonka jäsenvaltiot myöntävät hakemuksesta jokaiselle riippumatta siitä, mihin hakija on sijoittautunut yhteisössä.

Tämä todistus on voimassa tuonnissa yhteisöön.

Tämän todistuksen myöntämisen edellytyksenä on sellaisen vakuuden antaminen, jolla taataan tuonti- tai vientisitoumuksien toteutuminen todistuksen voimassaoloaikana ja joka vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos tuonti ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu ainoastaan osittain.

2. Neuvosto määrittää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta luettelon tuotteista, joille vaaditaan tuontitodistus.

3. Tuontitodistusten voimassaoloaika ja muut yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen sallia 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vienti näiden tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen perusteella, voidaan näiden noteerausten tai hintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus korvata vientituella.

2. Tuki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan.

Vahvistettu tuki myönnetään hakemuksesta.

3. Tukea vahvistettaessa otetaan huomioon erityisesti tarve saavuttaa tasapaino kolmansiin maihin valmistettuina tavaroina vietäviksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja jalostusmenettelyyn hyväksyttävien näiden maiden tuotteiden käytön välillä.

4. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta vientituen maksamista ja vahvistamista ennakolta koskevat säännöt sekä tuen määrän vahvistamisperusteet.

5. Tuet vahvistetaan määräajoin 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tarvittaessa komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa tukea muuna ajankohtana.

6. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

Siinä määrin kuin on tarpeen sianlihan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta kokonaan tai osittain ehkäistä sisäisen jalostusmenettelyn käytön kokonaan tai osittain 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jotka on tarkoitettu samassa kohdassa mainittujen tuotteiden valmistukseen.

17 artikla

1. Yhteisen tullitariffin yleisiä tulkintasääntöjä ja sen soveltamista koskevia erityisiä sääntöjä sovelletaan tässä asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden luokitteluun; tämän asetuksen soveltamiseen perustuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä tai jollei neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta toisin päätä, kielletään:

— tullien tai vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen,

— määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavanlaisten toimenpiteiden soveltaminen.

Vaikutukseltaan määrällisiä rajoituksia vastaavina toimenpiteinä pidetään muun muassa tuontitodistusten myöntämisen rajoittamista tiettyyn oikeudensaajien ryhmään.

18 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin vaikutuksesta yhden tai useamman 1 artiklassa 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan soveltaa aiheellisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta yksityiskohtaiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen 24 tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määräenemmistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen.

III OSASTO

Yleiset säännökset

19 artikla

Vapaaseen liikkeeseen yhteisön sisällä ei hyväksytä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tavaroita, jotka on valmistettu tai saatu muista kuin perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

20 artikla

Eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuvien mahdollisesti vapaan liikkuvuuden rajoitusten huomioon ottamiseksi voidaan kyseisten rajoitusten kohteena olevien markkinoiden tukemiseksi toteuttaa poikkeustoimenpiteitä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen näiden markkinoiden tukemiseksi.

21 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92–94 artiklaa sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

22 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Yksityiskohtaiset säännöt näiden tietojen toimittamisesta ja levittämisestä annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

23 artikla

1. Perustetaan sianlihan hallintokomitea, jäljempänä "komitea", joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

24 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa näistä toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan 41 äänen enemmistöllä.

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

25 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

26 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

27 artikla

Jos Italia käyttää vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2727/75[1] 23 artiklassa säädettyä oikeutta, neuvosto toteuttaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tarvittavat toimenpiteet kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

28 artikla

1. Kumotaan sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston asetus 121/67/ETY[2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1861/74[3].

2. Viittauksia 1 kohdalla kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

Mainitun asetuksen artikloihin tehdyt viitteet ja viittaukset luetaan liitteessä olevan vastaavuustaulukon avulla.

29 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1975.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä lokakuuta 1975.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
G. MARCORA

---

[1] EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 1
[2] EYVL N:o 117, 19.6.1967, s. 2283/67
[3] EYVL N:o L 197, 19.7.1974, s. 3

LIITE

Vastaavuustaulukko

Asetus 121/67/ETY	*Tämä asetus*
27 artikla	26 artikla
29 artikla	27 artikla